

عنوان مقاله:

قرآن، منابع طبیعی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در فقه، حقوق و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حمید رحمتی - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و حقوق اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیروان

هادی اسماعیل زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و حقوق اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیروان

محبوبه نیکبخت - کارشناس ارشد جغرافیای طبیعی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

آیات و روایات بسیاری درباره منابع طبیعی در قرآن کریم و سیره ی ائمه معصومین (ع) وجود دارد، نزدیک به ۲۵۰ آیه از قرآن کریم در باب منابع طبیعی است نظریه ی قرآنکریم و اسلام در باب منابع طبیعی و طبیعت نظریه واقع بینانه، خردپذیر، معتدل و متکی بر مبانی مستدل است، که خداوند متعال از انسان خواسته تا از این نعمت الهی به نحو مطلوبی بهره برداری کند و یکی از ماموریت های انسان به عنوان خلیفه الهی آبادانی زمین و منابع طبیعی است و منظور از آبادانی، تامین اصول منابع طبیعی برای حیات انسانی است. این نظریه از سویی همه ی طبیعت و منابع طبیعی را با ارزش می داند و از سویی دیگر مصونیت و رعایت حقوق منابع طبیعی و طبیعت را از وظایف اصلی انسان به عنوان خلیفه الهی بر می شمارد. و اگر انسان را شریف ترین مخلوقات می داند او را در برابر طبیعت و منابع طبیعی نیز مسئول به حساب می آورد. و بجا است که انسان مسلمان پیرو رهنمودهای آیات قرآنی و سیره نبوی، طبیعت و عوامل آن را بشناسد، تا به وسیله ی تفکر و تدبیر در آن به ذات لایزال خداوند متعال پی ببرد. در این مقاله با روش توصیفی و تحلیلی و با رویکرد قرآنی روایی به نقش و اهمیت منابع طبیعی و طبیعت در قرآن کریم پرداخته ایم، و در انتها به این نتیجه رسیده ایم که منابع طبیعی و انسان لازم و ملزوم یکدیگرند و هرگونه دخل و تصرف نا بجا توسط انسان در این منابع خسران دنیوی و اخروی را برای او به ارمغان خواهد آورد.

کلمات کلیدی:

منابع طبیعی، قرآن کریم، انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1251510>

